

щето на най-нечистоплътното население – циганите... и откъдето иде не само туберкулозата, но и венерическите болести, главно сифилиса” (Иванова, Кръстев 2006: 127-129).

За получаване на повече доходи местните общински власти в много градове регламентират проституцията и започват да строят специални здания. Единственото ограничение, което се налага на публичните домове е мястото, на което се отварят – трябва да е извън града или в краен квартал. Кварталите около публичния дом обикновено спират развитието си като жилищни – почтените семейства не искат да живеят в близост. Общински публичен дом в София се открива през 1902 г., а по-късно това става и в Русе. За „публично заведение в Русе през 1880 г., със съдържателка една циганка” пише Захари Стоянов в своите „Записки” (Шокарова 1994: 64; Стоянов 1983: 33).

От началото на 90-те год. на XIX век до средата на 40-те год. на XX век в западната част на Стара Загора, вън от чертите на града, край Чирпанската порта, функционира публичен дом. Случайно или не, около него през 1894-1895 г. започват да се появяват колиби на новозаселили се цигани. „Дядо Господин (Облака) беше около 62-63 годишен човек. Той беше вдовец и беше селски кехая в с. Ахърито. Вдовицата Жековица и тя беше около 35 годишна. Где се намерили с Облака дяда Господина, та се съгласили и сгодили. И двамата по народност цигани. ... Както и да е, венчах ги и водеха се догде да изядат двата шиника брашно и това беше. Тя отиде в Стара Загора в Сър сокак, та отвори публичен дом, заедно с дъщеря си, която беше девица ...” (Кънчев 1995: 80-81).

Проституцията като занятие за препитание е включена в статистиката по преброяване на населението в царство България в края на XIX в. При преброяването през 1888 г. се регистрират както тези, които работят самостоятелно за своя сметка, така членовете на семействата, които издържат. В Пловдивска околия са записани 55 жени, в Русенската са 14, в Добричка – 16, във Варненска – 46, във Видинска – шест и т.н. (Резултати от преброяване 1888). През 30-те-40-те год. на XX век полицейските органи регистрират проститутките и сводниците. Част от тях са циганки. Те са на различна възраст. Най-младите са 16-17 годишни, най-възрастната е на 46 г. Родом са от различни населени места, но практикуват своя занаят в други градове. По-голямата част са неженени, но има и семейни, както и вдовици. Някои се представят от своите сводници. Сред тях преобладават жените, по-малко са мъжете, има и цигани. През 30-те год. на XX век в Пловдив особено активен е сводникът Азис Амедов, а в Русе – 19 годишният Ибиш Куртманов (ТДА Пловдив, ф.75-к, оп.3, а.е.163, 164; ТДА Сливен, ф.36-к, оп.1, а.е.235, 236; ТДА Пазарджик, ф.14-к, оп.1, а.е.555, л.53).